



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobkyně: **A. M.**
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Jaroslavem Holoušem
sídlem Dukelská 456/13, 790 01 Jeseník

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2019, č. j. MPSV-2019/247416-922,
ve věci příspěvku na péči

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2019, č. j. MPSV-2019/247416-922, **se zrušuje**
a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni k rukám advokáta JUDr. Jaroslava Holouše
náhradu nákladů řízení ve výši 3 146 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky (dále jen „úřad práce“) z 22. 11. 2018, č. j. 25700/2018/JES. Úřad práce tímto rozhodnutím 1. zamítl návrh žalobkyně na změnu výše příspěvku na péči od února 2018 a ponechal příspěvek v původní výši 4 400 Kč měsíčně a 2. snížil příspěvek na péči ze 4 400 Kč na 880 Kč měsíčně od prosince 2018.

2. **Žalobkyně v žalobě** namítala, 1. že žalovaný se nevypořádal s argumentací žalobkyně v odvolání, 2. že žalobkyně nebyla přizvána k jednání Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě (dále jen „posudková komise“), 3. že posudková komise nezohlednila lékařské zprávy doložené žalobkyní a zprávu ze sociálního šetření, 4. že žalovaný neprovedl řádný přezkum a nekriticky převzal závěry posudkové komise, která není nezávislá a nestranná. Stav žalobkyně je dlouhodobě ustálený. Žalovaný důvody ke snížení příspěvku na péči nevysvětlil.
3. Žalobkyně navrhla k odstranění zásadních rozporů mezi závěry sociálního šetření a lékařských zpráv na straně jedné a závěry posudkových lékařů na straně druhé vypracování znaleckého posudku, který by objektivně a nestranně posoudil zdravotní stav žalobkyně.
4. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** odkázal na svou povinnost nechat přezkoumat zdravotní stav posudkovou komisí, která je k tomu kompetentní a má příslušnou odbornost (§ 28 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, a § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Žalovaný neměl lékařské nálezy k dispozici a k jejich posouzení nebyl oprávněn. Žalobkyně neuvedla konkrétní rozpory mezi jednotlivými podklady posudku posudkové komise. Žalovaný neměl důvod nevěřit závěrům posudkové komise. Žádný právní předpis nestanoví povinnost osobního vyšetření žalobkyně posudkovou komisí ani vypracování znaleckého posudku. Žalobkyně byla informována o tom, že posudková komise shledala shromážděnou zdravotnickou dokumentaci jako dostatečnou k posouzení stavu žalobkyně a k projednání v její nepřítomnosti. Tím nebyla dotčena možnost žalobkyně účastnit se jednání posudkové komise nebo požádat o vyšetření. Žalobkyně sama znalecký posudek nepředložila.
5. Žalovaný shledal posudek posudkové komise jako úplný, objektivní a přesvědčivý a jako důkaz přijatelný. Důkaz znaleckým posudkem v soudním řízení správním žalovaný shledal jako nadbytečný. Zdravotní stav žalobkyně 13 let po centrální mozkové příhodě je stabilizovaný, žalobkyně byla na svůj zdravotní stav adaptována a nacvičila si nové dovednosti, proto došlo ke změně funkčního postižení a snížení příspěvku na péči. Posudková komise zohlednila všechny podklady rozhodnutí, včetně záznamu ze sociálního šetření.
6. **Krajský soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
7. Krajský soud ve vztahu k žalobním námitkám zjistil **ze správního spisu**, že žalobkyně odvolání podrobně odůvodnila a žalovaný se k těmto námitkám a namítaným rozporům v podkladech rozhodnutí nevyjádřil.
8. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Soud se tedy nejdříve zabýval přezkoumatelností napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
10. Přestože žalobkyně nesouhlasila s rozhodnutím soudu bez jednání, v případě zjištění vad řízení spočívajících v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, soud rozhodne bez jednání v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
11. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů spočívá v posuzovaném případě v tom, že podklady napadeného rozhodnutí obsahují protichůdné skutečnosti a posudková komise, resp. žalovaný se s nimi dostatečně nevypořádaly a neuvedly, které vzaly jako podklad Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

pro své rozhodnutí a které vyloučily a z jakého důvodu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 8. 2004, č. j. 5 A 48/2001-47).

12. Soud tak nemá možnost zjistit důvody, pro které žalovaný napadené rozhodnutí vydal. Žalobkyně podrobně odůvodnila odvolání a posudková komise a žalovaný se těmito námitkami řádně nezabývaly a ani implicitně nevysvětlily, proč nepovažovaly argumentaci žalobkyně za správnou a důvodnou, proč odvolací námitky žalobkyně považují za liché, mylné nebo vyvrácené, přičemž jde o základ odvolání a tato vada pak brání meritornímu přezkoumání rozhodnutí (srov. obdobně rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, nebo ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44).
13. V řízení o nároku na příspěvek na péči je povinností a v pravomoci odvolacího správního orgánu žádat po posudkové komisi doplnění posudku, pokud posudková komise postavila své hodnocení na rozporných podkladech, aniž by rozpory sama odstranila nebo vysvětlila (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25).
14. V posuzovaném případě žalobkyně namítala nezvládání neuznaných základních životních potřeb (dále jen „ZŽP“) mobilita, tělesná hygiena a výkon fyziologické potřeby. Soud dodává, že žalobkyni byly uznány jako nezvládané ZŽP komunikace, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost.
15. Žalobkyně k ZŽP mobilita v odvolání uvedla, že chůze v bytě a běžném terénu je u ní těžkopádná, kolébavá, nestabilní a na nerovném terénu a v zimě možná jen s oporou druhé osoby a na mechanicky ovládaném vozíku ovládaném druhou osobou; chůzi po schodech zvládá velmi těžce, a pokud je zábradlí pouze vpravo, je nutná opora druhé osoby; nástup a výstup z dopravních prostředků nezvládá - v místě bydliště není zajištěna bezbariérová doprava, proto je nutná doprava vozidlem druhou osobou.
16. Žalobkyně v odvolání k ZŽP tělesná hygiena uvedla, že nezvládá nastavení teploty v koupelně, po umytí ve sprše je nutná pomoc druhé osoby pro omezenou hybnost horních končetin; pro výrazně sníženou hybnost pravé horní končetiny nezvládá čištění zubů a je nutná pomoc při umístění pasty na zubní kartáček a při čištění zubů, protože nezvládá jemnou motoriku.
17. Žalobkyně v odvolání k ZŽP výkon fyziologické potřeby namítla, že „ji zvládá, nicméně má častou inkontinenci moči a při záchvatech i stolice, proto potřebuje při výkonu této ZŽP pomoc“.
18. K těmto třem ZŽP a konkrétním námitkám žalobkyně neuvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí nic konkrétního, pouze obecně konstatoval ke všem neuznaným ZŽP, že považuje za prokázané, že by je žalobkyně měla samostatně vykonat, avšak neuvedl, ze kterých konkrétních důkazů učinil tato skutková zjištění. Posudková komise se konkrétně k uvedeným námitkám a třem citovaným neuznaným ZŽP rovněž nevyjádřila.
19. Přitom v záznamu ze sociálního šetření, který výslovně cituje i posudková komise v posudku, se uvádí, že žalobkyně obtížně chodí, chůze je nestabilní s nutnou ortézou, max. 50 – 100 m, s častým odpočinkem, po nerovném terénu s oporou o druhou osobu nebo na mechanickém invalidním vozíku ovládaném druhou osobou, ve sprše je nutná pomoc s mytím a sušením, má inkontinenci moči. Posudková komise v posudku dále cituje zprávu praktického lékaře z 24. 4. 2018, podle které žalobkyně chodí s vycházkovou holí v dosahu 15 m, chůze je ztížena cirkumdukcí; dále cituje zprávy neurologa MUDr. E. o nutnosti trvalého dohledu z důvodu nekompenzovaných epileptických záchvatů s nepříznivým výhledem; zprávu psychologky ze 17. 5. 2018 o značném omezení zapojení

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

do života a odkázanosti na pomoc a péči rodičů. Zpráva z lázní z 21. 6. 2018 uvádí doprovod matky na záchod k prevenci pádů a poranění, chůzi bez opory a pohybovou omezenost z důvodu pravostranné hemiparézy kombinované s psychosyndromem, který ještě zhoršuje možnost sebeobsluhy. Zpráva z pobytu v lázních z 23. 4. 2018 uvádí chůzi o jedné francouzské holi vlevo, schopna i bez hole, hybnost ruky téměř nula, zápěstí a prsty nepohyblivé, chůze narušená s popsány vadami.

20. Podle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách (dále jen „vyhláška č. 505/2006 Sb.“), se za schopnost zvládat ZŽP mobilita považuje mj. pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v bytě a běžném terénu v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, nastupovat a vystupovat z dopravních prostředků včetně bariérových, a používat je (body 4 a 7). Žalobkyně však namítala, že je nezvládá a žalovaný se k tomu nevyjádřil. Zdravotnická dokumentace a sociální šetření přitom u žalobkyně prokazují nemožnost chůze v běžném standardu a dále postižení pohyblivosti pravé strany těla žalobkyně a nemožnost používání pravé ruky.
21. Podle přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. se u ZŽP tělesná hygiena za schopnost zvládat tuto ZŽP považuje stav, kdy osoba je schopna 1. použít hygienické zařízení, 2. dodržovat tělesnou hygienu, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, 3. provádět celkovou hygienu, 4. česat se, provádět ústní hygienu, holit se. Žalovaný a posudková komise nevysvětlily, jak může žalobkyně v přijatelném standardu zvládat tyto jednotlivé aktivity a na námitky žalobkyně ve spojení se skutečnostmi zjištěnými ze zdravotnické dokumentace a sociálního šetření neodpověděla (zejména jde o nemožnost použití pravé ruky).
22. Podle přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. se u výkonu fyziologické potřeby za schopnost zvládat tuto ZŽP považuje stav, kdy osoba je schopna 1. včas používat WC, 2. zaujmout vhodnou polohu, 3. vyprázdnit se, 4. provést očistu, 5. používat hygienické pomůcky. I zde žalovaný a posudková komise nereagovaly konkrétně na námitky žalobkyně, zdravotnickou dokumentaci a záznam ze sociálního šetření.
23. S ohledem na citovanou právní úpravu, námitky žalobkyně v odvolání a obecné vyjádření žalovaného je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
24. K dalším neuznaným ZŽP soud uvádí z hlediska přezkoumatelnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí následující.
25. K neuznané ZŽP orientace žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že „celková orientace je hrubě zachována s tím, že účastník řízení je lucidní a spolupracuje.“
26. Žalobkyně v odvolání k ZŽP orientace namítala, že neví aktuální datum, den v týdnu, datum narození apod.
27. Ve zprávě psycholožky ze 17. 5. 2018 je uvedeno, že žalobkyně je lucidní se základní orientací, že celkový vývoj žalobkyně byl zabrzděn v druhém ročníku odborného učiliště po ruptuře aneurysmatu a krvácení v mozku v roce 2006, žalobkyně má narušené paměťové schopnosti, výraznější paměťový deficit, nyní na hranici lehké mentální retardace. Podle zprávy MUDr. S. z 24. 4. 2018 (citováno v posudku posudkové komise) je žalobkyně orientována osobou, místem a časem není. Podle znaleckého posudku ke svéprávnosti z 30. 11. 2015 žalobkyně je lucidní, orientovaná osobou a situací, místem ne. Podle zprávy léčebných lázní Jeseník z 23. 4. 2018 je žalobkyně lucidní a orientovaná. Podle sociálního šetření se žalobkyně doma orientuje, mimo domov je nejistá, vystrašená, vážně časová orientace, nemá schopnost regulovat své chování, jedná nepřiměřeně,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

nepředvídatelně, je nutný neustálý dohled. Ke zvládnání ZŽP orientace podle sociálního šetření žalobkyně nemá přiměřené duševní kompetence pro onemocnění mozku (byla 1,5 měsíce v kómatu, nyní opakované epileptické záchvaty), např. by otevřela cizím lidem.

28. Schopnost zvládat ZŽP orientace je vymezena jako stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat (příloha č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb.).
29. Žalovaný k neuznaným ZŽP orientace, ale i stravování a oblékání a obouvání, neuvedl dostatečně, proč podle popisu jednotlivých aktivit v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. posoudil s ohledem na sociální šetření, zdravotnickou dokumentaci a konkrétní podrobné námítky v odvolání, že žalobkyně je může zvládat bez pomoci a v přijatelném standardu, zejména s ohledem na její duševní omezení.
30. Žalovaný pouze uvedl podle posudku posudkové komise, že žalobkyně se může najíst levou rukou a jídlo může přenést pomocí servírovacího stolku; že se může obléct a obout, protože nemá funkční ztrátu obou rukou; že si může vybrat oblečení, protože nemá diagnostikovaný závažný smyslově-kognitivní deficit, postačuje jí dohled jiné osoby (srov. rozpor se závěrem znaleckého posudku ke svéprávnosti níže – bod 31).
31. Žalovaný však již nevysvětlil vliv duševní poruchy a fyzického postižení (omezení v chůzi a nefunkčnost jedné – pravé ruky) na schopnost vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny a přemístit nápoj a stravu na místo konzumace (body 4 a 7).
32. Žalovaný neobjasnil zvládnání ZŽP oblékání a obouvání při duševním deficitu žalobkyně a omezené funkci pravé ruky, jak zvládne v přijatelném standardu vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, 2. rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit, 3. oblékat se a obouvat se, 4. svlékat se a zouvat se, 5. manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.
33. Podle posudku znalce MUDr. J. N. z 30. 11. 2015 dosáhla žalobkyně 10 bodů z 30 v testu MMSE a jde u ní o středně těžké postižení mentálních funkcí – středně těžkou pouhrazovou demenci. Žalobkyně nezvládla test hodin. Žalobkyně neumí číst a psát. Deficit kognitivních a exekutivních funkcí ohrožuje žalobkyni významně v oblasti zajišťování svých potřeb a žalobkyně si může přivodit závažnou újmu, pokud bude činit tato rozhodnutí sama. Mentální věk žalobkyně je 6 – 8 let s výrazným kolísáním mentálního výkonu. Žalobkyně má částečné pravostranné ochrnutí.
34. Závěr posudku znalce je zcela v rozporu se závěry posudkové komise o tom, že žalobkyně nemá závažný kognitivní deficit. Je třeba také poukázat na to, že u žalobkyně se nejedná o mentální retardaci (která je obvykle vrozená či získaná v průběhu prvních dvou let života), ale o demenci jako následek ruptury aneurysmatu (prasknutí výdutě) v mozku.
35. Žalovaný aproboval snížení příspěvku na péči a schopnost zvládat více ZŽP, tedy zlepšení psychického a fyzického stavu, avšak nevysvětlil spolu s posudkovou komisí, jak k tomuto zlepšení došlo a podle kterých konkrétních skutkových zjištění a lékařských zpráv.
36. Podle § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb. *pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

37. Posouzení zvládání namítaných ZŽP je třeba v dalším řízení provést tak, aby její zvládání bylo zjištěno s citovaným pravidlem. Je třeba zohlednit celkový zdravotní stav žalobkyně, její sociální dezintegraci a to, jestli je schopna samostatně, bez cizí pomoci, jednotlivé aktivity namítaných ZŽP zvládat nebo jestli při jejich zvládání selhává. Přitom se žalovaný musí vypořádat s jednotlivými námitkami žalobkyně, které vznesla v průběhu správního řízení.
38. Podle § 1 odst. 3 vyhlášky č. 505/2006 Sb. *při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby se hodnotí a) tělesné struktury a b) tělesné funkce **duševní, mentální**, smyslové, oběhové, dechové, hematologické, imunologické, endokrinologické, metabolické, zažívací, vylučovací, neuromuskuloskeletální, včetně hrubé a jemné motoriky, a funkce hlasu, řeči a kůže, a to ve vztahu k rozsahu a tíži poruchy funkčních schopností.* Žalobkyně namítala ve správním řízení mimo snížených duševních a fyzických schopností, tyto skutečnosti však správní orgány opomenuly nebo dostatečně nevypořádaly a je třeba, aby se s nimi vypořádaly v dalším řízení.
39. Podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. *při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby se posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se přiblíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení.* Toto kritérium zvládání ZŽP rovněž správní orgány dostatečně neposoudily a nezdůvodnily a je třeba v dalším řízení toto posouzení provést a řádně odůvodnit.
40. V úvahu je třeba v dané věci s ohledem na všechny objektivně zjištěné okolnosti věci vzít skutečnost, zda se jedná o hraniční případ, čili případ možné aplikace zásady v pochybnostech ve prospěch žadatele – *in dubio pro libertate* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2013, č. j. 6 Ads 45/2013-25).
41. Na závěr zdejší soud poukazuje na to, že s ohledem na citlivou sociální situaci osob závislých na pomoci jiné fyzické osoby a důležitost příspěvku jim poskytovaného, je zapotřebí postupovat důkladně, a to platí zejména, jsou-li mezi jednotlivými posouzeními rozpory, posuzovaná osoba vůči posouzení setrvale vyslovuje námitky a posudky nejsou jednoznačné, přesvědčivé a úplné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2016, č. j. 3 Ads 262/2015-34).
42. Při posuzování závislosti žadatele o příspěvek na péči se musí správní orgány vypořádat se všemi podklady a argumenty zjištěnými ve správním řízení, včetně rozporů v lékařských zprávách či rozporů mezi výsledky sociálního šetření a lékařskými zprávami či posudky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2015, č. j. 3 Ads 214/2014-25).
43. Další dokazování soud neprováděl, neboť žalovaný disponuje potřebným odborným aparátem k posouzení věci ve smyslu shora vysloveného závazného právního názoru a judikatury.
44. Soud zrušil napadené rozhodnutí, protože skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy. Žalovaný se s rozpory mezi opomenutými podkladovými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise nevypořádal. Posudek posudkové komise nebyl úplný, přesvědčivý a bezrozporný.

45. Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k výslednému rozhodnutí. Jinak je rozhodnutí správního orgánu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.. Žalovaný v dalším řízení provede zjištění skutkového stavu tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, a rozhodnutí odůvodní tak, aby se vypořádal se všemi rozhodnými skutečnostmi a námitkami žalobkyně, které mají s rozhodnými skutečnostmi přímou souvislost.
46. Z výše uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení ve smyslu § 78 odst. 1a 4 s. ř. s. V dalším řízení je žalovaný shora podaným právním výkladem podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.
47. Úspěšné žalobkyni v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. soud přiznal odměnu za zastupování, spočívající v odměně za dva úkony právní služby podle § 7, § 9 odst. 2 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném ke dni vydání rozsudku, za převzetí věci a podání žaloby, tj. 2 x 1 000 Kč, tj. 2 000 Kč. Ke každému úkonu přiznal soud paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč, tj. celkem 600 Kč. K částce 2 600 Kč náleží daň z přidané hodnoty ve výši 546 Kč. Celková náhrada nákladů řízení činí 3 146 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 25. března 2021

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně